

The Holy See

PAPE FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 8. siječnja 2025.*

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: Jubilej 2025. Najveći miljenici Oca. 1

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Želim ovu i sljedeću katehezu posvetiti *djeci* i osvrnuti se na pošast *dječjeg rada*.

Danas, naime, znamo upraviti pogled prema Marsu ili prema virtualnim svjetovima, ali teško nam je pogledati u oči djeteta koje je ostavljeno na margini, koje je iskorištavano i zlostavljano. Stoljeće koje stvara umjetnu inteligenciju i planira život ljudi na više planeta još se nije razračunalo za zlom poniženog, iskorištavanog, smrtno ranjenog djetinjstva. Razmislimo o tome.

Zapitajmo se prije svega: kakvu nam poruku Sveto pismo daje o djeci? Zanimljivo je primijetiti kako izraz koji se najviše puta javlja u Starom zavjetu, nakon Božjeg imena *Jahweh*, jest riječ *ben*, to jest „sin“: gotovo pet tisuća puta. „Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je nagrada“ (*Ps 127, 3*). Sinovi su Božji dar. Nažalost, s tim se darom ne postupa uvijek s poštovanjem. Sama nas Biblija vodi na putove povijesti gdje odzvanjaju pjesme radosti, ali se razliježu također krici žrtava. Na primjer, u knjizi Tužaljki čitamo: „Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca vape za kruhom, a nikog da im ga pruži“ (4, 4), a prorok Nahum, podsjećajući na ono što se dogodilo u drevnim gradovima Tebi i Ninivi, piše: „njejina nejaka djeca bila su razmrskana po svim raskršćima“ (3, 10). Pomislimo samo kolika djeca danas umiru od gladi ili zbog oskudice, ili su raznesena bombama.

I na novorođenog se Isusa odmah obrušava vihor Herodova nasilja, koji vrši pokolj nad betlehemskom djecom. Mračna je to drama koja se kroz povijest ponavlja u različitim oblicima. I ovdje se, za Isusa i njegove roditelje, događa noćna mora: postaju izbjeglice u stranoj zemlji, kao što se događa također danas mnogim osobama (usp. *Mt 2, 13-8*), mnogobrojnoj djeci. Nakon što je oluja prošla, Isus odrasta u selu koje se nikad ne spominje u Starome zavjetu – Nazaretu; uči zanat drvodjelje svoga zakonitog oca, Josipa (usp. *Mk 6, 3; Mt 13, 55*). Tako “dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrošću i milost je Božja bila na njemu” (*Lk 2, 40*).

U svome javnom životu, Isus je zajedno sa svojim učenicima išao propovijedati po selima. Jednog su mu dana prišle neke majke i pokazale mu djecu kako bi ih blagoslovio, ali su ih učenici prekoravali. Tada Isus, prekidajući tradiciju koja je dijete smatrala tek pasivnim predmetom, poziva učenike k sebi i kaže: „Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje“. I tako stavlja djecu kao uzor za odrasle. I svečano dodaje: „Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući“ (*Lk 18, 16-17*).

U sličnom odlomku, Isus doziva jedno dijete, postavlja ga posred učenika i kaže: „Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko“ (*Mt 18, 3*). A zatim opominje: „Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku“ (*Mt 18, 6*).

Braćo i sestre, učenici Isusa Krista ne bi smjeli nikada dopustiti da se djecu zanemaruje ili zlostavlja, da ih se lišava njihovih prava, da ne budu voljena i zaštićena. Kršćani imaju dužnost zauzeto sprječavati i odlučno osuđivati nasilja ili zlostavljanja maloljetnika.

I danas, na poseban način, previše je djece prisiljeno raditi. Ali dijete koje se ne smije, dijete koje ne sanja neće moći upoznati svoje talente niti će oni kod njih zablistati u svem svom sjaju. U svim dijelovima svijeta ima djece koju iskorištava ekonomija koja ne poštuje život; ekonomija koja, na taj način, zatire naš najveći izvor nade i ljubavi. Ali djeca zauzimaju posebno mjesto u Božjem srcu i svaki onaj tko povrijedi dijete morat će za to njemu položiti račun.

Draga braćo i sestre, onaj tko se priznaje djetetom Božjim i, napose, onaj tko je pozvat nositi drugima radosnu vijest evanđelja, ne može ostati ravnodušan; ne može prihvatiti da se najmanjim sestrama i najmanjoj braći, namjesto da ih se voli i štiti, otima njihovo djetinjstvo, njihove snove, da budu žrtve izrabljivanja i marginalizacije.

Molimo Gospodina da nam otvori pameti i srca za brigu i nježnost, te da svaki dječak i djevojčica na svijetu mogu rasti u dobi, mudrosti i milosti (usp. *Lk 2, 52*), primajući i darujući ljubav.

Od srca pozdravljam poljske hodočasnike. Sveti Ivan Pavao II. pozivao je na izgrađivanje civilizacije ljubavi i života. Nastavite uzimati taj poziv kao prioritetnu zadaću. Štitite život ljubavlju, u svakom stupnju njegova razvoja: od začeca do prirodne smrti. Odgajajte svoju djecu u mudrosti i milosti. Od srca vas blagoslivljam.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] U ovim danima, koji slijede nakon blagdana Bogojavljenja, nastavimo razmišljati o Isusovu, Kristovu objavljenju svim narodima. Crkva poziva svakog krštenika da, nakon što se poklonio slavi Božjoj u utjelovljenoj Riječi, vlastitim životom bude odraz njegova svjetla.

I ne zaboravimo moliti za mir. Ne zaboravimo mučeničku Ukrajinu; ne zaboravimo Nazaret, Izrael. Ne zaboravimo sve zemlje u ratu. Molimo za mir. I ne zaboravimo da je rat uvijek, uvijek poraz.

Neka vas Gospodin sve blagoslovi!